

Stk. 2. En vognmand, der har tilladelse til at udføre fragtmandskørsel, har, medmindre tilladelsen er begrænset til et specielt transportformål, jfr. § 10, stk. 2, pligt til at have holdeplads på de i § 11 omhandlede centraler, såfremt der findes sådanne i de områder, hvor vognmanden foretager af- og pålæsning af gods.

§ 13. Den, der ikke har tilladelse til at udføre fragtmandskørsel, må ikke ved skiltning eller anden form for reklame give sådanne oplysninger om den kørsel, han udfører, at denne kan forveksles med fragtmandskørsel.

§ 14. På kørsel, ved hvilken der mod vederlag alene transporteres landbrugsprodukter mellem producenter og mejeri, slagteri, ægpakkeri og eksportmarked, finder reglerne om fragtmandskørsel ikke anvendelse.

Kap. 6. Fælles bestemmelser.

§ 15. Undtaget fra reglerne i nærværende lov er de koncessionerede rutebilers befordring af mindre stykgods indtil 40 kg samt rejsegods.

§ 16. En jernbane kan uden tilladelse med egne køretøjer udføre godstransporter i forbindelse med en forudgående eller efterfølgende transport af godset med jernbane.

Stk. 2. Den enkelte jernbane afgiver én gang årligt indberetning til vejtransportrådet om omfanget af den kørsel, der i årets løb har fundet sted i henhold til stk. 1.

§ 17. Tilladelser i henhold til nærværende lov kan udstedes til et selskab eller anden juridisk person, der opfylder det i § 5, stk. 1, omhandlede krav med hensyn til økonomisk baggrund, såfremt det yderligere dokumenteres, at selskabet m.v. som ansvarlig leder har ansat en person, der opfylder det i § 5, stk. 1, omhandlede krav i henseende til faglige kvalifikationer, og som ikke er uegnet til at drive en virksomhed af den pågældende art, jfr. § 5, stk. 3.

§ 18. Den myndighed, der har udstedt tilladelsen, kan tilbagekalde den, hvis indehaveren har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkårene for til-

ladelsen, jfr. § 6, stk. 4, § 10 og § 11, stk. 2, eller af reglerne i § 6, stk. 2, § 7 eller § 12.

Stk. 2. Det samme gælder, såfremt indehaveren i udøvelsen af sin virksomhed har gjort sig skyldig i andre forhold, der giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive virksomheden på forsvarlig måde. Tilladelsen kan tilbagekaldes på tid fra 1-5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen efter § 19 til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

§ 19. En afgørelse efter § 18, stk. 2, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for den myndighed, der har tilbagekaldt tilladelsen, inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Myndigheden anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes form.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 3. En tilbagekaldelse efter § 18, stk. 2, kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 20. Hvis indehaveren af en tilladelse, udstedt i henhold til nærværende lov, afgår ved døden eller kommer under konkurs, bortfalder tilladelsen. Konkursboet eller dødsboet kan dog efter anmeldelse til den myndighed, der har udstedt tilladelsen, midlertidigt fortsætte den virksomhed, som har været udøvet i henhold til den bortfaldne tilladelse, med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende af virksomheden. Adgangen hertil gælder kun i indtil ½ år efter dødsfaldet eller konkursdekretets af-